

РЕШЕНИЕ

№ 210

гр. София, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Камен Иванов

Членове: Владимир Астарджиев
Виолета Магдалинчева

при участието на секретаря Павлина Ив. Х.ва
в присъствието на прокурора Б. Ем. Д.
като разгледа докладваното от Камен Иванов Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20231000600380 по описа за 2023 година

Настоящото въззивно производство е второ по ред, като е образувано по реда на чл.327 вр. чл.318 и сл.НПК, а с оглед процесуалното развитие на наказателното дело очертава предмет на настоящата въззивна проверка в следната насока:

Специализираната прокуратура е внесла в Специализиран наказателен съд обвинителен акт против Х. Т. К., с установена самоличност за извършени престъпления по:

-чл.214 ал.2, т.1 вр.ал.1 вр.чл.213а, ал.2, т.1 вр.чл.20 ал.2 вр.ал.1 вр.чл.26 ал.1 НК,

-чл.198 ал.1, пр.1 НК,

-чл.339 ал.1, пр.2, алт.2 НК,

против К. В. Д., с установена самоличност за извършени престъпления по:

- чл.214 ал.2, т.1 вр.ал.1 вр.чл.213а ал.2, т.1 вр.чл.20 ал.3 вр.ал.1 вр.чл.26 ал.1 НК,

-чл.339 ал.1,пр.2,алт.2 и алт.4 НК и

против И. Е. С.,с установена самоличност за извършено престъпление по чл.339 ал.1,пр.2,алт.2 НК.

С определение на съда от 14.07.2017 година по нохд №1535/2017 година по описа на Сп.НС, л.32 от делото,състав на съда е конституирал Р. Т. В. като частен обвинител и граждански ищец и е приел за съвместно разглеждане в наказателното производство предявени граждански искиове от гр.ищец „... срещу Х. Т. К. и К. В. Д. солидарно за сумата 700 лева имуществени вреди и 5000 лева неимуществени вреди“,като е приел за разглеждане и гражданската претенция на „...Р. Т. В. срещу Х. Т. К. за сумата от 260 лева имуществени вреди“.

С присъда №51/05.10.2018 година,постановена по нохд №1535/2017 година по описа на съда, Специализираният наказателен съд е признал подсъдимия Х. Т. К. за виновен в това, че на 01.07.2015 година,около 11,10 часа,в гр.София,на бензиностанция „ОМВ“,намираща се на кръстовището на бул.,„Г.М.Д.“ и бул.,„Драган Цанков“,с цел да набави за себе си имотна облага принудил Р. Т. В. чрез заплашване да извърши нещо,противно на волята си-да му даде сумата от 600 лева и с това му причинил имотна вреда в размер на 600 лева,като го заплашил с насилие с тежки последици за него и неговите близки и изнудването е извършено при условията на чл. 213а,ал. 2 НК-деянието е придружено със заплахата за убийство и тежка телесна повреда,поради което на основание чл.214,ал.2,т.1 вр.ал.1 вр.чл. 213а,ал.2,т.1 НК и чл.54 НК му е наложил наказание от две години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 4000 лева,като го е признал за невинен и го е оправдал по обвинението:

-да е извършил престъплението в съучастие с К. В. Д. и с цел да набави имотна облага и за Д.,

-за това на 22.06.2015 година около 17,10 часа в гр.София,на бензиностанция „ОМВ“, намираща се на кръстовище на бул.,„Г.М.Д.“и бул. „Драган Цанков“,в съучастие като извършител да е подбуден от К. В. Д. и с цел да набави за себе си,и за Д. имотна облага в размер на 6000 лева,да е принудил Р. Т. В. чрез заплашване да извърши нещо, противно на волята си-да му даде сумата от 100 лева и с това да му е причинил имотна вреда в размер на 100 лв.,като го заплашил с насилие с тежки последици за него и

негови близни,и изнудването е при условията на чл.213а,ал.2 НК-деянието е придружено със заплаха за убийство и тежка телесна повреда,

-за това престъплението да е извършено при условията на чл.26 ал.1 НК.

С присъдата съдът е признал подсъдимия Х. К. за невиновен в това на 23.06.2015 година,около 16,00 часа,на бул.,„Искърско шосе“ № 111,в офис на „София Бош Кар“ ЕООД да е отнел чужди движими вещи /сумата 260 лева и лична карта/ от владението на Р. Т. В. с намерение противозаконно да ги присвои,като употребил за това сила,поради което на основание чл. 304 НПК го е оправдал по обвинението за престъпление по чл.198 ал.1 НК.

С присъдата подсъдимият Х. К. е признат за невиновен и по обвинението на 01.07.2015 година в гр. ***, ж.к. „***“, бл.*, вх.*, ет.*, ап.**,в съучастие като съизвършител с И. Е. С.,без надлежно разрешение да е държал огнестрелно оръжие-преработен сигнално-газов пистолет „EKOL“,модел „Jaskal Dual“,кал.98 мм.с № EJ-12120290,поради което на основание чл.304 НПК е оправдан по обвинението за престъпление по чл.339 ал.1 НК.

На основание чл.59 ал.1 и чл.61,т.3 ЗИНЗС съдът е постановил наложеното на подсъдимия Х. К. наказание „лишаване от свобода“ да бъде изтърпяно при условията на първоначален „общ режим“,като на основание чл.68 НК съдът е привел в изпълнение наказанието от 1 /една/ година „лишаване от свобода“,наложено на Х. К. по нохд №898/2013 година на Районен съд гр.Дупница.

С присъдата подсъдимият К. В. Д. е признат за невиновен в това за времето от около 17,10 часа на 22.06.2015 година до 11,10 часа на 01.07.2015 година в гр.София,на бензиностанция „ОМВ“,намираща се на кръстовище на бул.,„Г.М.Д.“ и бул.,„Драган Цанков“, в съучастие като подбудител с Х. Т. К.,с цел да набави за себе си и за К. имотна облага в размер на 6000 лева,действайки в условията на продължавано престъпление,умишлено да е подбудил/склонил/ К. да принуди Р. Т. В. чрез заплашване да извърши нещо противно на волята си-да му даде сумата 700 лева и с това да му е причинил имотна вреда в размер на 700 лв.,като изнудването е при условията на чл.213а,ал.2 НК /престъплението е придружено със заплаха за убийство и тежка телесна повреда/,както следва:

-на 22.06.2015 година,около 17,10 часа в гр.София, на бензиностанция „ОМВ“, намираща се на кръстовище на бул.,„Г.М.Д.“ и бул.,„Драган Цанков“,в

съучастие като подбудител с Х. Т. К. и с цел да набави за себе си и за К. имотна облага в размер на 6000 лева умишлено да е склонил /подбудил/ К. да принуди Р. Т. В. чрез заплашване да извърши нещо противно на волята си-да му даде сумата от 100 лв.,и с това да му е причинил имотна вреда в размер на 100 лева,заплашвайки го с насилие с тежки последици за него и неговите близки, като изнудването да е при условията на чл.213а,ал.2 НК-придружено със заплахата за убийство и тежка телесна повреда,

-на 01.07.2015 година,около 11,10 часа в гр. София,на бензиностанция „ОМВ“,намираща се на кръстовището на бул.„Г.М.Д.“ и бул.„Драган Цанков“,в съучастие като подбудител с Х. Т. К.,с цел да набави за себе си и за К. имотна облага в размер на 6000 лева умишлено да е склонил /подбудил/ К. да принуди Р. Т. В. чрез заплашване да извърши нещо противно на волята си-да му даде сумата 600 лева и с това да му е причинил имотна вреда в размер на 600 лв.,заплашвайки го с насилие с тежки последици за него и неговите близки,като изнудването да е при условията на чл.213а,ал.2 НК-придружено със заплахата за убийство и тежка телесна повреда, поради което на основание чл.304 НПК го е оправдал по обвинението по чл.214 ,ал.2,т.1 вр.ал.1 вр.чл. 213а, ал.2,т.1 вр.чл.20 ал.3 вр. чл.26 ал.1 НК.

Подсъдимият К. Д. е признат за невиновен в това на 01.07.2015 година,в 16,03 часа в гр.София,бул.„Искърско шосе“ №111,в офис на „София Бош Кар“ЕООД без надлежно разрешение,изискуемо по чл.50 ЗОБВВПИ да е държал огнестрелно оръжие-пушка „Winchester“, модел 1300,кал.12,№ L 2618921, както и боеприпаси за огнестрелни оръжия -71 броя патрони,кал.12 и 18 броя патрони,кал.7,65мм без надлежно разрешение,изискуемо по чл.50 ал.2-5 ЗОБВВПИ,поради което на основание чл.304 НПК е оправдан по обвинението по чл.339 ал.1 НК.

С присъдата подсъдимият И. Е. С. е признат за невиновен в това на 01.07.2015 година в гр. ***, ж.к. „***“, бл.*, вх.*, ет.*, ап.**,в съучастие с Х. Т. К. като съизвършител,без надлежно разрешение да е държал огнестрелно оръжие,преработен сигнално-газов пистолет „EKOL“,модел „Jackal Dual“, кал. 98 мм.,№ EJ-12120290, поради което на основание чл.304 НПК е оправдан по обвинението по чл.339 ал.1 НК.

На основание чл.45 ЗЗД съдът е осъдил Х. К. да заплати в полза на гражданския ищец Р. Т. В. обезщетение за претърпени имуществени вреди от

престъплението по чл. 214, ал.2 НК в размер на 600 лева, както и обезщетение в размер на 500 лева за неимуществени вреди от същото престъпление, ведно със законна лихва от датата на увреждането, като в останалата част гражданската претенция на В. е отхвърлена като неоснователна.

На основание чл.189 ал.3 НПК подсъдимият К. е осъден да заплати направените по воденето на делото разноси, в т.ч. и от гражданския ищец В.. Приложен е чл.190 ал.1 НПК.

Съдът се е произнесъл по веществените доказателства по делото.

С постъпил въззивен протест на прокурор при СпП се иска осъждане на всички подсъдими по повдигнатите им обвинения без да е взето отношение по гражданските претенции.

С постъпила въззивна жалба от повереника на гражданския ищец и частен обвинител В. се атакува постановената присъда в частта, с която подсъдимите К. и Д. са признати за невинни и оправдани по повдигнатите им обвинения по чл.214 ал.2, т.1 вр.ал.1 вр.чл.213а ал.2, т.1 вр. чл.20 ал.2 вр.ал.1 вр.чл.26 ал.1 НК и чл.198 ал.1, пр.1 НК за подс.К., и по чл.214 ал.2, т.1 вр.ал.1 вр. чл.213а ал.2, т.1 вр.чл.20 ал.3 вр.ал.1 вр.чл.26 ал.1 НК за подс.Д., и в частта, касателно отхвърлените граждански претенции срещу двамата подсъдими.

С постъпила въззивна жалба от защитата на подс.К. се атакува първостепенния съдебен акт в осъдителната и част.

По постъпилия въззивен протест и двете въззивни жалби е образувано внохд №180/2019 година по описа на Апелативен специализиран наказателен съд.

С въззивна присъда №260009/13.05.2021 година, постановена по внохд №180/2019 година на АСПНС първоинстанционният съдебен акт е изменен, като е отменен в частта, с която подсъдимият Х. К. е признат за невиновен по обвинението за извършено престъпление по чл.198 ал.1 НК и по чл.339 ал.1 НК, в частта, с която подсъдимият К. Д. е признат за невиновен по чл.339 ал.1 НК, както и в частта, с която е определен първоначален „общ“ режим на изтърпяване на наложеното на К. наказание, като вместо това съдът е признал подсъдимия К. за виновен по обвинението за извършени престъпления по чл.198 ал.1 НК и по чл.339 ал.1 НК и му е наложил наказания, съответно 4/четири/ години „лишаване от свобода“ за първото от

тези престъпления и 3/три/ години „лишаване от свобода“ за второто от тях. На основание чл.23 ал.1 НК съдът е групирал тези наказания с наказанието от 2/две/ години „лишаване от свобода“, определено на К. от първостепенния съд за престъпление по чл.214,ал.2,т.1 вр.ал.1 вр.чл.213а,ал.2,т.1 НК,като е определил едно общо най-тежко наказание от 4/четири/ години „лишаване от свобода“.

Към това наказание,на осн.чл.23 ал.3 НК,съдът е присъединил наложената кумулативна санкция за престъпление по чл.214 НК-„глоба“ в размер на 4000 лева.Приложил е чл.59 ал.1 НК и на основание чл.57 ал.1,т.2,б. „в“ ЗИНЗС е постановил първоначален „строг“ режим за изтърпяване на наказанието,свързано с лишаване на подсъдимия К. от свобода.

С въззивната присъда подсъдимият К. Д. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.339 ал.1 НК и при условията на чл.55 ал.1,т.1 НК му е наложено наказание 6 /шест/ месеца „лишаване от свобода“.Изпълнението на наказанието е отложено по реда на чл.66 ал.1 НК за срок от 3/три/ години,считано от влизането на присъдата в сила.

Въззивният съд е отменил първоинстанционната присъда,касателно произнасянето по гражданската претенция,като в тази част е постановил връщане на делото за повторно разглеждане от друг състав на първостепенния съд.

В останалата част е потвърдил присъдата на СпНС.

Произнесъл се е за частта от направените по делото разноски,която всеки от подсъдимите Д. и К. следва да заплати.

По жалби,подадени от защитниците на подсъдимите Д. и К.,както и от повереника на гражданския ищец и частен обвинител Р. В. срещу присъда №260009/13.05.2021 година,постановена по внохд №180/2019 година на АСпНС,е образувано к.н.д.№1015/2021 година по описа на ВКС.

С Решение №14/22.03.2023 година,постановено по касационното наказателно дело съдът е отменил въззивна присъда №260009/13.05.2021 година,постановена по внохд №180/2019 година на АСпНС,относно отмяната на присъда №51/05.10.2018 година,постановена по нохд №1535/2017 година по описа на Специализирания наказателен съд в гражданската и част,досежно приетия за съвместно разглеждане граждански иск на Р. В. срещу Х. К. и К. Д. за обезщетяване на имуществени вреди от престъпленията по чл.214 НК и

чл.198 НК,и за обезщетяване на неимуществени вреди от престъпление по чл.214 НК срещу К. Д.,като в тази част е върнал делото на въззивния съд за ново разглеждане.

С решението си ВКС е отменил присъда №260009/13.05.2021 година,постановена по внохд №180/2019 година на АСПНС относно постановената с нея отмяна на първоинстанционната присъда в гражданската и част,досежно приетия за съвместно разглеждане гр.иск на Р. В. срещу Х. К. и К. Д. за обезщетяване на имуществени вреди от престъпленията по чл.214 НК и чл.198 НК,и за обезщетяване на неимуществени вреди от престъпление по чл.214 НК срещу К. Д.,като в тази част е постановено връщане на делото за ново разглеждане от Апелативен съд гр.София,а досежно гражданския иск на Р. В. срещу Х.в К. за обезщетяване на неимуществени вреди е изменил присъдата и е прекратил производството по тази гражданска претенция.

Оставил е в сила въззивната присъда в останалата и част.

Осъдил е подсъдимите К. Д. и Х. К. да заплатят на Р. В. сумата 1200 лева направени разноси в касационното производство.

На тази основа,с оглед процесуалното развитие на делото и постановеното решение на касационната съдебна инстанция в окончателната му част,настоящото въззивно производство е образувано с очертан предмет на въззивна проверка по повод гражданската претенция на Р. В. срещу подсъдимите К. и Д.,с изключение разглеждане на граждански иск на Р. В. срещу Х.в К. за обезщетяване на неимуществени вреди,доколкото с решението си ВКС е прекратил производството по гражданския иск в тази част.Въззивният предмет и обем на съдебна проверка в настоящото производство при образуването му е съобразно с разписаното в ТР №5/21.05.2018 година,постановено по т.д.№5/2017 година на ОСНК на ВКС.

Пред въззивния съд представителят на САП поддържа изложените съображения във въззивния протест,позовава се на решение №14/22.03.2023 година,постановено по к.н.д. №1015/2021 година по описа на ВКС,без да има доказателствени искания.Сторено е искане да се уважи гражданската претенция срещу подс.К. до размера,който е предявен.

Пред настоящия въззивен съд повереникът на гражданския ищец Р. В.,адв.З. е поддържал въззивната жалба единствено по отношение на подс.К.,като при условията на чл.324 НПК е оттеглил жалбата и оплакванията

си касателно подс.Д..Заявил е,че искането по оттегляне на въззивната жалба в посочената част е съгласувана с гражданския ищец и частен обвинител.Съгласява се със становището на представителя на държавното обвинение

Защитата на подс.К. и лично подсъдимото лице са поддържали подадената въззивна жалба ,като в хода по същество са изразили становище да не се уважава претенцията за имуществени вреди на гр.ищец против подс.К..

Защитата на подс.Д. и лично подсъдимото лице са заявили становище съдът да се съобрази с постановеното решение на ВКС.Твърдят,че осъждането по чл.339 НК не е относимо към предявените граждански претенции спрямо подс.Д.,като се акцентира оттеглянето на въззивната жалба от страна на повереника на гр.ищец срещу съдебния акт,касаещ подс.Д..

При осигурена на подсъдимите последна дума подс.К. е поискал съда да не уважава гражданските претенции срещу него,а подс.Д. е поддържал заявеното от защитата си и е посочил,че не е извършил престъпление.

Съдът,като взе предвид оплакванията във въззивния протест и въззивните жалби,процесуалното развитие на делото и поддържаното от страните пред въззивния съд,включително волеизявлението от страна на повереника на гр.ищец,приема следното:

С оглед изложеното процесуално развитие на делото и волеизявлението за частично оттегляне на въззивната жалба на повереника на гр.ищец и частен обвинител пред настоящия въззивен съдебен състав,постановените предходни съдебни актове по развилия се наказателно-правен спор и очертания по този начин предмет на въззивна проверка,на основа постановеното решение №14/22.03.2023 година по к.н.д.№1015/2021 година по описа на ВКС и дадените указания от касационната инстанция по реда на чл.355 НПК,както и на основа разписаното в ТР №5/21.05.2018 година,постановено по т.д. №5/2017 година на ОСНК на ВКС ,настоящият съдебен състав намира,че последователно следва да даде отговор на поставените пред него въпроси от държавното обвинение,повереника на гражданския ищец и частен обвинител и от защитата на подс.К.,включително по твърденията и исканията на защитата на подс.Д..

Безспорно подсъдимите К. и Д.,двамата с установена по делото

самоличност, са признати за виновни с влязъл в сила съдебен акт в това, че:

-подс.К. е извършил, на 01.07.2015 година, около 11,10 часа, в гр.София, на бензиностанция „ОМВ“, намираща се на кръстовището на бул.,„Г.М.Д.“ и бул. „Драган Цанков“, престъпление по чл.214 ал.2, т.1 вр.ал.1 вр.чл.213а ал.2, т.1 НК,

-подс.К. е извършил престъпление по чл.198 ал.1, пр.1 НК на 23.06.2015 година, около 16,00 часа, на бул.,„Искърско шосе“ № 111, в офис на „София Бош Кар“ ЕООД,

-подс.К. е извършил престъпление по чл.339 ал.1, пр.2, алт.2 НК,

-подс.К. Д. е признат за виновен в това, че на 01.07.2015 година, в 16,03 часа в гр. София, бул.,„Искърско шосе“ №111, в офис на „София Бош Кар“ЕООД без надлежно разрешение, изискуемо по чл.50 ЗОБВВПИ да е държал огнестрелно оръжие-пушка „Winchester“, модел 1300 ,кал. 12, № L 2618921, както и боеприпаси за огнестрелни оръжия-71 бр.патрони, кал.12 и 18 броя патрони ,кал.7,65мм., престъпление по чл.339 ал.1 , пр.2, алт.2 и алт.6 от НК,

Подсъдимият С. е оправдан по повдигнатото му обвинение.

Налице са произнасяния от първия съд по предявените граждански претенции с последваща въззивна проверка и произнасяне от първия въззивен съдебен състав.

При касационното произнасяне, касателно гражданска претенция е постановено прекратяване на производството по предявен граждански иск от Р.В. против подс.К. за претендирани неимуществени вреди, а въззивната присъда в гражданската част, досежно приетия за съвместно разглеждане граждански иск на Р. В. срещу Х. К. и К. Д. за обезщетяване на имуществени вреди от престъпления по чл.214 НК и чл.198 НК, и за обезщетяване на неимуществени вреди от престъпление по чл.214 НК срещу К. Д. е отменена и в тази част ВКС е върнал делото на въззивен съд за ново разглеждане.

В проведеното съдебно заседание на 23.05.2023 година адв.З., повереник на гражданския ищец и частен обвинител Р.В., действащ със знание и съгласие на Р.В., е заявил оттегляне на въззивната си жалба касателно подс.Д., включително на гражданската претенция за обезщетяване на имуществени и неимуществени вреди от деяние на този подсъдим. Съдът е постановил, че ще се произнесе с окончателния си съдебен акт, а не по реда на

чл.326 НПК,по направеното оттегляне на въззивната жалба в тази и част,приемайки,че по този начин няма да наруши правата на гражданския ищец и частен обвинител като страна в процеса,нито на останалите страни в процеса.

При тези изложени факти настоящият предмет на въззивната проверка обхваща единствено произнасянето на първия съд по гражданската претенция на Р.В.,касателно предявения иск за имуществени вреди спрямо подс.К. за деянията по чл.214 НК и чл.198 НК.

За пълнота на изложението,доколкото първото въззивно производство е образувано по частен протест на държавното обвинение,по въззивна жалба от повереника на гр.ищец и частен обвинител и по въззивна жалба от защитата на подс.К.,то следва,с оглед и произнасянето на касационната съдебна инстанция да се посочи,че понастоящем по-голямата част от поставените въпроси от тези страни в наказателния процес са получили своите окончателни отговори.

Подаденият въззивен протест е поставил въпроси,свързани с искане за признаване авторство на престъпните деяния,за които са обвинени тримата подсъдими и ангажиране на наказателната им отговорност с налагане на съответни наказания и на тримата подсъдими.Всички тези въпроси са получили отговор с окончателен съдебен акт,с който подс.К. е признат за виновен да е извършил ,на 01.07.2015 година,около 11,10 часа,в гр.София,на бензиностанция „ОМВ“,намираща се на кръстовище на бул.,„Г.М.Д.“ и бул. „Драган Цанков“,престъпление по чл.214 ал.2,т.1 вр.ал.1 вр.чл.213а ал.2,т.1 НК и да е причинил имуществена вреда на гр.ищец В. в размер на 600 лева,да е извършил престъпление по чл.198 ал.1,пр.1 НК на 23.06.2015 година,около 16,00 часа,на бул.,„Искърско шосе“ №111,в офис на „София Бош Кар“ЕООД,с което е причинил имуществена вреда на Р.В. в размер на 260 лева и да е извършил престъпление по чл.339 ал.1,пр.2,алт.2 НК.

Подсъдимият К. Д. е признат за виновен с окончателен и влязъл в сила съдебен акт затова,че на 01.07.2015 година,в 16,03 часа в гр. София,бул. „Искърско шосе“ №111,в офис на „София Бош Кар“ЕООД без надлежно разрешение,изискуемо по чл.50 ЗОБВВПИ да е държал огнестрелно оръжие-пушка „Winchester“,модел 1300 ,кал. 12,№ L 2618921,както и боеприпаси за огнестрелни оръжия-71 бр.патрони,кал.12 и 18 броя патрони

,кал.7,65мм.,престъпление по чл.339 ал.1 ,пр.2, алт.2 и алт.6 НК,а подсъдимият С. е признат за невинен по повдигнатото му обвинение.

Видно е,че деянието,за което е осъден подс.Д. не е касателно с предявената срещу него от гр.ищец В. гражданска претенция.Налице е и оттегляне на жалбата срещу него по начина ,описан по-горе.

Подадената въззивна жалба от повереника на гр.ищец и частен обвинител е оттеглена частично ,касателно подс.Д.,включително касателно гражданската претенция против този подсъдим за имуществени и неимуществени вреди.Поставените въпроси и сторените оплаквания против първоинстанционния съдебен акт във въззивната жалба от повереника на гражданския ищец и частен обвинител В. в частта,с която подсъдимите К. и Д. са признати за невинни и оправдани по повдигнатите им съответни обвинения по чл.214 ал.2,т.1 вр.ал.1 вр.чл.213а ал.2,т.1 вр. чл.20 ал.2 вр.ал.1 вр.чл.26 ал.1 НК и чл.198 ал.1,пр.1 НК за подс.К.,и по чл.214 ал.2,т.1 вр.ал.1 вр. чл.213а ал.2,т.1 вр.чл.20 ал.3 вр.ал.1 вр.чл.26 ал.1 НК за подс.Д.,са получили отговор с влязъл в сила съдебен акт по начин,посочен по-горе.

Следва да се съобрази,че въззивната жалба в частта,касателно отхвърлената гражданска претенция срещу подсъдимия Д. е оттеглена и в тази част производството следва да се прекрати,като съдебното решение в тази му част има характер на определение.

Въззивният съд,на основа оплакванията на повереника на гражданския ищец,сторени във въззивната жалба,касателно гражданската претенция за имуществени вреди против подс.К. провери постановения съдебен първоинстанционен акт в тази му част.На основа даденото окончателно разрешение на въпросите за авторство на деяния,вина,наказателна отговорност и причинена имуществена щета от двете престъпления по чл.214 НК и чл.198 НК,съставляващи деликт и по този начин ангажиращи и гражданската отговорност на подс.К.,следва да се посочи,че проверявания първоинстанционен съд законосъобразно е уважил гражданската претенция за сумата 600 лева,съставляващи имуществени вреди,причинени на В. с деяние,квалифицирано като престъпление по чл.214 НК,сторено на 01.07.2015 година в гр.София.Излагайки доводите си по предявената гражданска претенция за имуществени вреди,първият съд е приел обосновано,че доколкото подсъдимият К. е признат за виновен в извършване на

престъпление по чл.214 НК с едно деяние,то искът за имуществени вреди по чл.45 ЗЗД е доказан по основание и конкретен размер,тъй като съставомерните за престъплението с посочената правна квалификация последици обуславят основателността на иска.Размерът му е безспорно доказан,като с оглед произнасянето по реда на чл.304 НПК за едно от деянията по чл.214 НК с претендирана щета от 100 лева,е отхвърлен правилно като неоснователен до претендиания размер от 700 лева.

Съдът е присъдил сумата от 600 лева със законна лихва от датата на деянието по чл.214 НК,без такова искане от гражданския ищец и повереника му да е сторено.По този начин първият съд в частта за присъдените лихви се е произнесъл свръхпетитум /над стореното искане/.В тази част съдебният акт следва да се отмени като незаконосъобразен.

Видно е,че подс.К. окончателно е признат за виновен и в това да е извършил престъпление по чл.198 ал.1 ,пр.1 НК на 23.06.2015 година,около 16,00 часа,на бул.,„Искърско шосе“ №111,в офис на „София Бош Кар“ЕООД,с което е причинил имуществена вреда на Р.В. в размер на 260 лева.

Първият съд се е произнесъл първоначално по това обвинение по реда на чл.304 НПК,поради което е отхвърлил гражданската претенция за имуществени вреди като неоснователна.С оглед произнасянето на първия въззивен съд и постановеното решение на ВКС в тази част,то предявения граждански иск за заплащане на сумата 260 лева,представляваща причинена на Р.В. имуществена вреда в резултат на престъпление по чл.198 НК е основателен и следва да се уважи. Постановената първоинстанционна присъда в тази част ще се отмени,като се уважи претенцията на гр.ищец за осъждане на подс.Х. К. да му заплати сумата 260 лева.Принципни са разбиранията на настоящия съд,че съгласно чл.45 от Закона на задълженията и договорите,всеки е длъжен да поправи вредите,които виновно е причинил другиму.Предвидената отговорност по ЗЗД е деликтна.Нейният източник в наказателния процес /деликтът/ винаги е инкриминираното с обвинителния акт поведение на подсъдимото лице /действие или бездействие/,с което е осъществен съставът на възведеното престъпно деяние.Самата вреда съвпада с причинения от престъплението вредоносен резултат и представлява неблагоприятна и нежелана промяна в патримониума на увредения.Сумата от 260 лева не е претендирана със законна лихва.Такава не следва да се

присъжда.

При въззивната проверка по подадената въззивна жалба от защитата на подс.К.,с оглед сторените с нея оплаквания,поддържани и пред настоящия съд следва да се посочи,че въпросите за авторството на деянията,за които е бил обвинен и осъден К.,както и въпросите за вината и наказателната му отговорност са решени с влязъл в сила окончателен съдебен акт.

Престъпленията по чл.214 НК и по чл.198 НК,за които е осъден К. са причинили имуществени вреди на гражданския ищец В.,като от първото деяние е причинена имуществена вреда в размер на 600 лева,а от второто деяние-имуществена вреда от 260 лева.Твърденията на защитата и на самия подсъдим,че не следва да бъде осъждан по предявената срещу него гражданска претенция от Р.В. да заплати причинените имуществени вреди в посочените размери,са неоснователни.При условията на чл.339 ал.2 НПК настоящият съд намира за неоснователно декларативно стореното възражение на защитата на подсъдимия К.,че не следва да се уважава гражданската претенция срещу този подсъдим за претендираните имуществени вреди.

Подсъдимият К. следва да бъде осъден да заплати сумата 750 лева сторени разноски за адвокатско възнаграждение на основание чл.189 ал.4 НПК.Претендираните разноски от повереника на гражданския ищец и частен обвинител при отсъждане на дължимото им възстановяване от осъдено лице следва да се съобразят,в конкретния случай,с правното положение както на подс. К.,така и на подс.Д..

Подсъдимият К. следва да бъде осъден да заплати следваща се държавна такса върху уважения граждански иск по гр.претенция за имуществени вреди от деянието по чл.198 НК в размер на 40 лева.

Извършената проверка на първоинстанционната присъда,съобразно предмета и обема на настоящата въззивна проверка от настоящия въззивен съдебен състав,не установява други основания за изменение или отмяна на атакувания съдебен акт в частта,в която не е влязъл в сила.

Водим от горното,съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по подадената въззивна жалба от

повереника на гражданския ищец и частен обвинител Р. В. в частта против подсъдимия К. В. Д..

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна, на основание чл.334, т.3 вр.чл.337 ал.3 НПК, присъда №51/25.10.2018 година, постановена по нохд №1535/2017 година по описа на Специализиран наказателен съд в частта, в която е отхвърлен като неоснователен предявения по делото, с правно основание чл.45 от Закона за задълженията и договорите, граждански иск от Р. Т. В. против подсъдимия Х. Т. К. за причинени имуществени вреди в размер на 260 лева, както и в частта за присъдената законна лихва върху уважения граждански иск за имуществени вреди от 600 лева за престъпление по чл.214 НК и вместо това

ОСЪЖДА подсъдимия Х. Т. К. установена самоличност, ЕГН ***** да заплати на Р. Т. В., с установена самоличност сумата 260 лева, представляваща размер на причинени имуществени вреди от престъплението по чл.198 НК.

ОСЪЖДА подсъдимия К., с установена самоличност да заплати на В. сумата 750 лева сторени разноси за адвокатско възнаграждение пред настоящата съдебна инстанция, както и да заплати на Държавата сумата 40 лева, представляващи размер на д.т.от 4% върху размера на уважения гражданския иск.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата обжалвана част.

В останалата част присъдата е влязла в законна сила.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано и протестирано пред ВКС на РБ в 15 дн.срок от съобщението, че е изготвено по реда и начина, указани в чл.350 ал.2 и сл.от НПК.

В частта, с която е прекратено производството по делото решението има характер на определение и в тази част може да се обжалва в 7 дн.срок с частна жалба и да се протестира с частен протест пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

